

อ่า...รู้ไหมเอ่ยว่า....การพูดเกิดขึ้นได้อย่างไร....

รวบรวมและเรียบเรียงโดย นางสาวจิราภรณ์ สัญจรดี

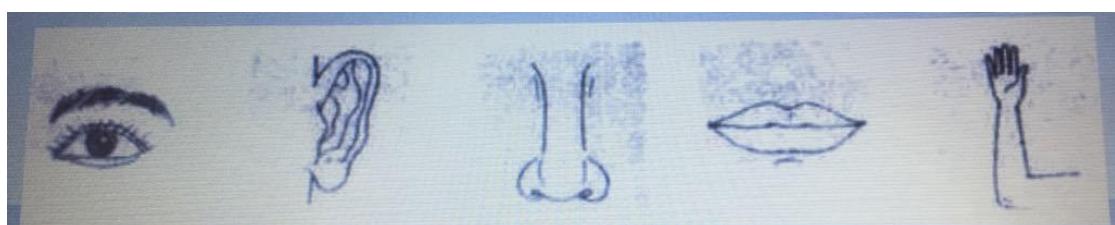
บทความฉบับนี้จะพาทุกท่านไปรู้จักกับ.....ความเป็นมาว่า การพูดเกิดขึ้นได้อย่างไร.....

การพูดเป็นพัฒนาการทางด้านภาษา แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

- 1.พัฒนาการด้านการรับรู้ภาษาหรือการฟังเข้าใจภาษา
- 2.พัฒนาการด้านการแสดงออกทางภาษาหรือการพูด

ส่วนใหญ่เด็กจะมีพัฒนาการด้านการฟังเข้าใจภาษามาก่อนการพูด เช่น เด็กรับรู้ว่าบุคคลใด คือ พ่อ หรือแม่ ได้ก่อนที่จะสามารถพูดคำว่า “พ่อ” หรือ “แม่” ได้ หรือ การที่เด็กสามารถยิ้มหวาน เมื่อฟังคำสั่งให้ “ยิ้มหวาน” ได้ก่อนที่จะสามารถพูดคำนี้ได้

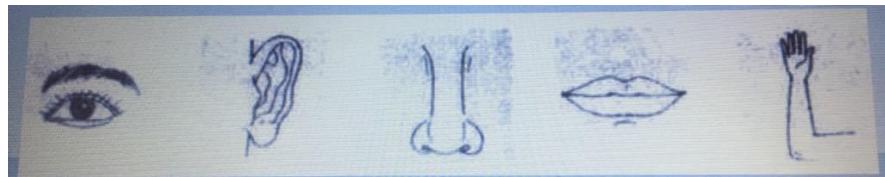
การพูดเป็นขบวนการที่ซับซ้อนและเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัสทุกส่วนของร่างกาย โดยเฉพาะการฟัง การมอง และความสามารถในการเข้มโยงสิ่งที่ได้ยินและมองเห็นเข้าด้วยกันแล้ว จดจำสิ่งนั้นสู่สมอง

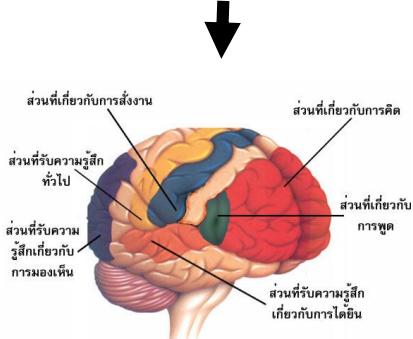
พัฒนาการด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา

- ความสามารถในการรับรู้ เข้าใจ และจำความหมายของคำได้
- เกิดจากการที่เด็กรู้จักเชื่อมโยงเสียงต่างๆ ที่ได้ยินกับสิ่งต่างๆ ที่เด็กมองเห็นและสัมผัสได้ในขณะนั้น เกิดเป็นความคิดรวบยอด
- เมื่อได้ยินเสียงซ้ำๆ ก็ เด็กจะระลึกได้ว่าเป็นเสียงอะไร

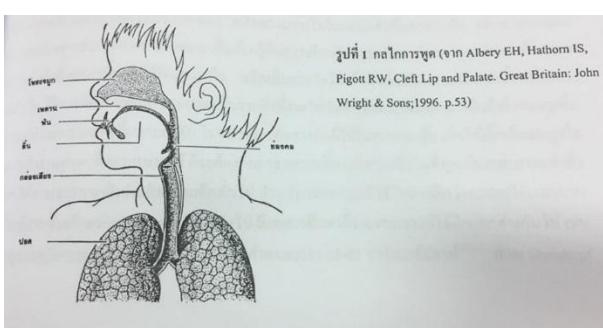
เรามาดูซิว่า...การพูด...เกิดขึ้นได้อย่างไร

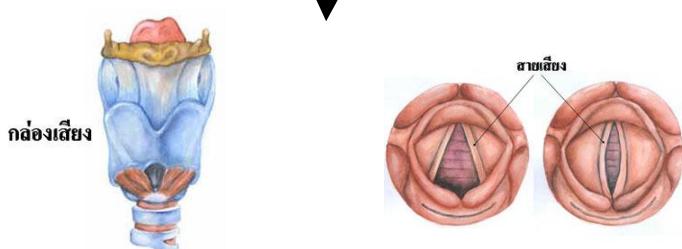
คนเราได้ใช้ประสานล้มผ้าทั้ง 5 ได้แก่
ตามองเห็น หูได้ยิน จมูกได้ดมกลิ่น ปากได้รับรส และผิวน้ำได้รับล้มผ้า

การพูดเริ่มจากสมองคิดเลือกคำที่จะพูด พร้อมกับเตรียมวางแผนการทำงานของอวัยวะที่เกี่ยวข้อง กับการพูด ให้มีการเคลื่อนไหวตามลำดับก่อน-หลัง เพื่อให้เกิดเสียงพูดที่ต้องการ

เสียงพูดเกิดจากลมหายใจที่ออกจากปอดทั้ง 2 ข้าง ผ่านหลอดลมไปยังกล่องเสียง

การเกิดเสียงพูด เกิดจากการทำงานร่วมกันของระบบต่างๆ ได้แก่ ระบบหายใจ และระบบทางเดินอาหาร กล่องเสียง เป็นทางผ่านของอากาศจากปอดไปสู่ทางเดินหายใจส่วนบน ต้องอยู่ภายในบริเวณลำคอให้ช่องปากลงไป โดยในผู้ชายจะเห็นขั้ดคือส่วนที่เรารอเรียกว่า ลูกกระเดือก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกล่องเสียงนั่นเอง

กล่องเสียง ประกอบด้วย กระดูกอ่อนและกล้ามเนื้อหดยืดขึ้นทำงานร่วมกับสายเสียง ซึ่งขึ้นตึงจากด้านในของลูกระเดือกไปยังส่วนหลังของกล่องเสียง เสียงพูดเกิดจากลมหายใจออก ที่ผ่านออกจาปอดและหลอดลมไปยังสายเสียง (ภายในกล่องเสียงมีสายเสียงอยู่ ในสภาวะปกติสายเสียงทั้ง 2 ข้าง จะอยู่ในลักษณะเปิด เพื่อให้ลมหายใจสามารถผ่านเข้าออกได้ สมองจะสั่งการให้กล้ามเนื้อของสายสึงดึงสายเสียงให้เข้ามาชิดติดกัน ลมจากหลอดลมจะดันสายเสียงที่ปิดอยู่ให้สั่นสะเทือนเกิดเป็นเสียงขึ้น เสียงที่เกิดขึ้นตอนนี้ยังไม่ใช่เสียงพูด แต่จะเป็นเสียงที่ไม่มีความหมาย)

* * ช่วงที่เร้าพูด กล้ามเนื้อของสายเสียงจะดึงสายเสียงให้เข้ามาชิดกัน ลมจากปอดนี้จะดันให้สายเสียงเปิด – ปิด แยกออกเป็นจังหวะ มีผลให้สายเสียงเกิดการสั่นสะเทือน ถ้าสายเสียงสั่นสะเทือนด้วยความถี่สูง เสียงจะสูง ถ้าสายเสียงสั่นสะเทือนด้วยความถี่ต่ำ เสียงจะทุม เสียงที่เกิดจากการสั่นสะเทือน ของสายเสียงเพียงอย่างเดียว จะมีแต่เสียงสูงต่ำ

จนเมื่อมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วของอวัยวะที่อยู่เหนือสายเสียง คือ อวัยวะในช่องคอ และช่องปาก เช่น ลิ้น พื้น เพดานแข็ง เพดานอ่อน ลิ้นไก่ ริมฝีปาก โพรงจมูก และปุ่มเหจือ การเคลื่อนไหวของอวัยวะเหล่านี้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว จะเปลี่ยนเสียงที่เกิดขึ้นที่สายเสียงให้กลายเป็นเสียงพูดที่มีความหมายตามที่เด็กเคยได้ยินและจำจำมา

ที่มา: ลินดา ปั้นทอง.การฝึกพัฒนาการด้านการพูดพัฒนาน

หน่วยฝึกพูด ภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยา โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่